23/10/2022

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος ιερούργησε και κήρυξε στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου Ελάτειας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου στην πόλη της Ελάτειας, την δεύτερη έδρα του ομωνύμου Δήμου Αμφίκλειας – Ελάτειας ιερούργησε προεορτίως σήμερα Κυριακή 23 Οκτωβρίου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στο πλαίσιο της **2ης Παμφθιωτικής Λιτανείας του Ευαγγελιστού Λουκά** υπό τον τίτλο «Λιτανεύοντας τον Ευαγγελιστή της χαράς», κόμισε στον **Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ελάτειας** το απότμημα της **Τιμίας Χειρός και τις Ιερές Εικόνες του Ευαγγελιστού Λουκά** καθώς και του **Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου**.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως,

ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην Ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του δαιμονιζομένου των Γαδαρηνών.

Χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα ο Ευαγγελιστής Λουκάς μας περιγράφει μια εικόνα, μια συνάντηση του Χριστού με έναν άνθρωπο εκείνης της εποχής, η όποια εικόνα μπορεί να μας τρομάξει, μπορεί να μας αναστατώσει, αλλά συγχρόνως μπορεί να φέρει και μπροστά μας εικόνες από τις δικές μας εμπειρίες, από τα δικά μας βιώματα, από τη δική μας καθημερινότητα, από τους δικούς μας χώρους στους οποίους κινούμαστε.
Εισέρχεται ο Χριστός στην πόλη των Γεργεσηνών και εκεί συναντά έναν άνθρωπο προβληματικό, έναν άνθρωπο ο οποίος βρίσκεται κάτω από την επήρεια δαιμονικού πνεύματος. Έναν άνθρωπο δαιμονισμένο, έναν άνθρωπο, ο οποίος δηλαδή δεν έχει μέσα του το πνεύμα του Θεού, αλλά έχει μέσα του πνεύμα ταραχής, πνεύμα βίας, πνεύμα αναστάτωσης. Είναι ένας άνθρωπος περιθωριακός. Αντί να ζει μέσα στην κοινωνία των πολιτών, μέσα στην κοινωνία των σχέσεων, μέσα στην κοινωνία των διαπροσωπικών επαφών, βρίσκεται κυρίως στα μνήματα, στους χώρους των νεκρών, εκεί που ιδιαίτερα όταν πέφτει το σκοτάδι, επικρατεί ο φόβος, αλλά και μέσα στα κοπάδια των χοίρων. Δεν επικοινωνεί, αντιδρά σε οποιαδήποτε μορφής επικοινωνίας και αποτελεί ένα αγκάθι για την κοινωνική ειρήνη και την κοινωνική συνοχή εκείνης της εποχής. Και ο Ευαγγελιστής δεν ωραιοποιεί την κατάσταση, αλλά μας την παρουσιάζει ακριβώς όπως είναι. Άλλωστε τι άλλο θα μπορούσαμε να πούμε και εμείς για πρόσωπα και καταστάσεις της σημερινής εποχής, που βλέπουμε πρωτόγνωρα εγκλήματα, που βλέπουμε πρωτόγνωρη βία, που βλέπουμε απίστευτες καταστάσεις να συμβαίνουν μέσα στην κοινωνία και μάλιστα όχι ως μεμονωμένα ή εξαιρετικά γεγονότα. Εκεί που προσπαθείς να διαχειριστείς την μία είδηση, έρχεται μία άλλη καινούργια και μετά άλλη μία καινούρια, η οποία δημιουργεί φόβο, αγωνία αλλά και πολλά ερωτηματικά για το που βαδίζουμε, για το τι άνθρωποι μπορεί να υπάρχουν ανάμεσα μας, για το τι πνεύμα μπορεί να φέρουν. Ο συγκεκριμένος τουλάχιστον άνθρωπος, όπως μας περιγράφει η ευαγγελική περικοπή, είχε έκδηλα τα εξωτερικά

χαρακτηριστικά αυτής της δαιμονικής καταστάσεως. Πόσο πιο δύσκολο είναι όταν αυτές οι καταστάσεις υποκρύπτονται, όταν αυτές οι καταστάσεις κρύβονται πίσω από προσωπεία διαφόρων μορφών και μπορεί να ζει κανείς μέσα σε μια κοινωνία και να αισθάνεται μια εμπιστοσύνη και μια ασφάλεια και συγχρόνως μέσα σε ένα σπίτι, μέσα σε μια οικογένεια, μέσα σε μια οποιαδήποτε άλλη κοινωνική σχέση, να αναπτύσσονται και να υποθάλπονται πράξεις εγκληματικές, αποτρόπαιες, φρικιαστικές, αηδιαστικές, πράξεις βίας και αυτό έρχεται να κλονίσει και την εμπιστοσύνη των ανθρώπων, έρχεται να κλονίσει τις μεταξύ μας σχέσεις, έρχεται να μας θέσει πολλά ερωτήματα και δημιουργούνται σκιές, οι οποίες δεν μας βοηθούν να προχωρήσουμε, τη στιγμή μάλιστα που έχουμε ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε να προχωράμε με αγάπη, με συνεργασία, με αλληλεγγύη, με αλληλοσεβασμό. Που έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλον, γιατί όποιος πει ότι δεν έχει ανάγκη τον άλλο ή και ο ίδιος έχει το δαιμόνιο του εγωισμού μέσα του και της φιλαυτίας ή απλώς έχει άγνοια της πραγματικότητας. Κανείς δεν μπορεί να τα καταφέρει μόνος του».

Συνεχίζοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Μέσα σε αυτήν τη δυστυχία, έρχεται ο Χριστός και τολμά να θέσει αυτό τον άνθρωπο στη σφαίρα του διαλόγου. Αυτόν το αντικοινωνικό και περιθωριακό άτομο, αυτόν που κανείς δεν τον πλησίαζε, αυτόν τον άνθρωπο ο οποίος ήταν ένα μίασμα για την κοινωνία της εποχής του, τον πλησιάζει ο Χριστός «ευεργετών και ιώμενος», ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών.
Ο δαιμονισμένος αποκαλεί τον Χριστό Υιό του Θεού, δηλαδή τον αναγνωρίζει ως πραγματικό θεό αλλά συγχρόνως δεν μπορεί να βρει σε αυτόν τον Θεό το πρόσωπο της αγάπης που έρχεται να του ανοίξει ένα νέο ορίζοντα ζωής, που έρχεται να τον βγάλει από το σκοτάδι, από την απελπισία, ουσιαστικά να τον απελευθερώσει από αυτό, το οποίο έχει μπει μέσα του και έχει καταστρέψει ουσιαστικά τη ζωή του και σίγουρα δεν θα κατέστρεψε μόνο τη δική του ζωή. Και μια μάνα και αυτόν τον γέννησε, ένας πατέρας. Κατέστρεψε και τη ζωή της οικογένειάς του, κατέστρεψε και τη ζωή πολλών ανθρώπων. Και έρχεται ο ευεργέτης, ο απελευθερωτής σαν τον Άγιο Δημήτριο, που υπήρξε πάντοτε ελευθερωτής ανθρώπων και πόλεων. Έρχεται ο Χριστός ως ελευθερωτής να τον απελευθερώσει από αυτήν τη δύναμη τη δαιμονική που έχει μέσα του κι αυτός αντί να δει τον ευεργέτη, αντί να πέσει ευγνωμόνως και να πει: «σώσε με, λύτρωσέ με», τον βλέπει τον βασανιστή.
Και ο Χριστός επιμένει και του βγάζει το δαιμόνιο, τον θεραπεύει. Και φυσικά ο διάολος αντιδρά, όπως πάντοτε αντιδρά ο οργανισμός ακόμα και σε μια υγιή επέμβαση. Έτσι λοιπόν κι ο άνθρωπος αυτός καθώς απελευθερώνεται, απελευθερώνει και δυνάμεις που τον ταλαιπωρούσαν και οι οποίες προκαλούν

αναστάτωση μέχρι στην αγέλη των χοίρων, σ ένα κοπάδι από γουρούνια που συνήθιζε μέσα στη βρωμιά τους να συχνάζει, εκτός από τα μνήματα. Δεν μπορεί να υπάρξει καμία θεραπεία χωρίς πόνο, χωρίς δυσκολία, χωρίς ταλαιπωρία και κανείς δεν θέλει να βρίσκεται σε αυτή τη θέση.
Έτσι λοιπόν και η θεραπεία πολλές φορές των κοινωνικών κακών περνάει μέσα από αλλαγές, οι οποίες μπορούν να πονέσουν ή μπορεί να κοστίσουν ή μπορεί να επιφέρουν συγκρούσεις ή μπορεί να δυσκολέψουν κάποια κατεστημένα συμφέροντα και κάποιες κατεστημένες νοοτροπίες, γιατί πολλές φορές πάνω και σε τέτοιες συμπεριφορές χτίζουν διάφοροι άνθρωποι το δικό τους κόσμο χωρίς να τους ενδιαφέρει αν η κοινωνία παραπαίει ή αν κάποιοι άλλοι υποφέρουν ή αν κάποιοι άλλοι αδικούνται ή αν κάποιοι άλλοι βρίσκονται σε θέση μειονεκτική και αδύναμη.
Και ο Χριστός παρά ταύτα τον θεραπεύει και δεν τον θεραπεύει μόνο, αλλά προχωράει και σε κάτι άλλο, το οποίο είναι πολύ σημαντικό. Του ζητάει να κηρύξει, να διηγηθεί το γεγονός. «Να γίνει κήρυκας αυτού που έζησε, αυτής της εμπειρίας που έζησε κι αυτό έρχεται να αποδείξει και να φανερώσει, πόσο ένας άνθρωπος όποιος μπορεί να βρίσκεται στην χειρότερη κατάσταση, ο οποίος να έχει φτάσει στον πάτο, όταν δεχτεί την αγάπη του Θεού στη ζωή του, μπορεί όχι απλώς να απελευθερωθεί, αλλά να γίνει και ο ίδιος για την κοινωνία του, για τους ανθρώπους της εποχής του, να γίνει οδηγός, να γίνει ευεργέτης, να μιλήσει για τη δική του εμπειρία, να παρουσιάζει τη δική του αλήθεια και να έχει τη δύναμη να πει ότι «ναι εγώ που βρισκόμουν σε αυτή την άθλια κατάσταση, εγώ ο οποίος βρισκόμουν σε αυτό το χάλι το μαύρο, ναι εγώ ο οποίος ήμουν επικίνδυνος, ναι εγώ ο οποίος είχα τεθεί στο περιθώριο, ναι εγώ ο οποίος δεν είχα κοινωνικότητα καμία, τώρα όχι απλώς έχω κοινωνικότητα, αλλά γίνομαι κήρυκας και δάσκαλος και έρχομαι να σας πω, ότι ο Χριστός είναι ο ιατρός της ψυχής μου και του σώματος μου, ο Χριστός είναι η θεραπεία μου, ο Χριστός είναι η Ανάσταση μου, ο Χριστός είναι η ζωή μου, ο Χριστός είναι η αληθινή ελευθερία, ο Χριστός είναι η πραγματική ελπίδα, ο Χριστός είναι η πραγματική αγάπη».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος σημείωσε:

«Το χειρότερο πράγμα που μπορεί να πάθει ένας άνθρωπος, είναι ένα κλείσει τα μάτια του μπροστά στην πραγματικότητα, να πάψει να είναι ρεαλιστής, να θεωρεί ότι ο κόσμος είναι αγγελικά πλασμένος, ότι όλα γύρω είναι λουλουδάκια, αρώματα και “φρού φρού” κι ότι όλα λειτουργούν ρολόι. Αυτή είναι η μεγαλύτερη απάτη και σε αυτή την απάτη επενδύουν αυτοί που δεν θέλουν τον κόσμο να είναι έτσι, αυτοί που θέλουν τον κόσμο να είναι εγκλωβισμένος στο κακό. Να είμαστε ρεαλιστές, θα γνωρίζουμε ότι μέσα στον κόσμο υπάρχει και η κακία, υπάρχει και η δυσκολία, υπάρχει και η παραβατικότητα και η εκτροπή, ότι υπάρχουν πολλά κακά για τα

οποία καλούμεθα να παλέψουμε, καλούμεθα να αγωνιστούμε, καλούμεθα να είμαστε εγρηγορότες και κυρίως καλούμεθα να είμαστε ανοιχτοί σε λύσεις, σε παρεμβάσεις, οι οποίες μπορούν να αλλάζουν κάποια δεδομένα από τη ζωή μας και να αναστατώνουν τη στατικότητα στην οποία είμαστε εγκλωβισμένοι, αλλά να θυμόμαστε ότι η θάλασσα, αν δεν ανακατευτεί από τον αέρα, δεν καθαρίζει και πολλές φορές χρειάζεται ανακάτεμα και πολλές φορές κάποιες κρίσεις που γίνονται μέσα στην κοινωνία έρχονται ως ένα ανακάτεμα για να μας δοθεί η δυνατότητα να κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα και μια νέα αρχή σε πιο υγιείς βάσεις.
Το μήνυμα του σημερινού Ευαγγελίου είναι μήνυμα αισιοδοξίας και ελπίδας, που δίνει τη δυνατότητα στον κάθε άνθρωπο να πιστέψει στον εαυτό του και να καταλάβει και να συνειδητοποιήσει, ότι όσο δύσκολα και αν βρίσκεται, σε όποια κατάσταση και αν έχει φτάσει, «ιδού καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού ημέρα σωτηρίας, ιδού καιρός μετανοίας, ιδού καιρός αλλαγής».
Η κάθε στιγμή είναι στιγμή αλλαγής, η κάθε στιγμή είναι δυνατότητα για ένα νέο ξεκίνημα. Σε αυτό το νέο ξεκίνημα μας καλεί ο Χριστός και εμείς κι αν πραγματικά αγαπάμε τη ζωή μας κι αν πραγματικά αγαπάμε τον εαυτό μας κι αν πραγματικά αγαπάμε τους γύρω μας και αν πραγματικά θέλουμε να ζήσουμε καλύτερα είναι μια μεγάλη ευκαιρία να πούμε ένα μεγάλο ναι και να τολμήσουμε μικρές ή μεγάλες αλλαγές στη ζωή μας».

Προ της απολύσεως ο **Σεβασμιώτατος** χειροθέτησε Αναγνώστη της Ιεράς Μητροπόλεως τον κ. Ιωάννη Καραδήμο, ο οποίος διακονεί το Ιερό Αναλόγιο της Ενορίας του μικρού χωριού Παναγίτσα.
Ο **Σεβασμιώτατος** κατά την λειτουργική και ποιμαντική του επίσκεψη στην **Ελάτεια** είχε την ευκαιρία μιας γόνιμης και ουσιαστικής επικοινωνίας με όλους.
Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκε η Δήμαρχος Αμφίκλειας – Ελάτειας κ. Αθανασία Στιβακτή με Αντιδημάρχους και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Περιφερειακός Σύμβουλος κ. Βασίλειος Σιαλμάς, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)